

Tengernek Csillaga

keresztény folyóirat

2001. márc.–ápr.

VI/2. szám

Ára: 165,- Ft

Törökszentmiklós – kegyeszobor

Spirituális támogatók: fr. Barsi Balázs OFM., Gyulai Oszkár,

*P. Jáki Teodóz Sándor OSB., Katona István, Regőczy István és Török József.
Teológiai lektorálta: fr. Barsi Balázs OFM.*

Tartalomjegyzék

A király kívánja szépségedet

Szívemből ünnepi ének árad,
zengem dalomat a királynak.
Figyelj, leányom, nézz, fordítsd ide füled,
feledd el népedet és atyádnak házát!
A király kívánja szépségedet,
ő urad neked, közeledj hát odaadón!
Tirus leánya ajándékokkal deríti öröme arcodat,
a leggazdagabb népek
aranyba foglalt drágakövekkel.
A királylányt színpompás öltözékben
viszik a királyhoz.
Hajadonok kísérik, és barátnőit hozzá vezetik.
Ujjongva, vidám énekkel vonulnak oda,
bevonulnak a király várába.
Atyáid helyett fiaid születnek,
fejedelmekké teszed őket országok felett.
Nevedet hirdetni fogom nemzedékről nemzedékre,
így a népek mindörökre magasztalnak téged.

(Zsolt 45.)

Szent Bernát: Az angyal várja válaszod!	1
II. János Pál pápa: Akitől „világosság támadt e világnak”	2
Pázmány Péter: Isten a mi lelkünk Jegyese	5
Misztikus eljegyzés és nász Jézussal	7
Gyulai Oszkár: Isten teremtő szavát visszhangozza.	8
Szűz Mária, elefántcsont-torony	11
Badalik Bertalan: Milyen tisztelet illeti meg Szűz Máriát?	15
Szabó Géza: Elefántcsont-torony.	16
Jézus a Getszemáni kertben	17
Török József: Bőjt és bűnbánat	18
A dicsőséges második húsvét.	20
Mária kegyhelyek	
Törökszentmiklós	21
A limpiasi csodálatos feszület II.	22
Szent Benedek keresztje.	24
A rózsafüzér	
Christina Gallagher: Mennyei védelmet biztosít számunkra	27

A Szerkesztőség címe:
1539 Budapest, Postafiók 638.

A lappal kapcsolatos bármilyen észre-
vétellel, javaslattal forduljon a lap szer-
kesztőségéhez!

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdájában
Felelős vezető: G. Diviaczky Klára

A hátsó borítón: A limpiasi templom
csodálatos feszülete az oltár felett

A Tengernek Csillaga folyóirat meg-
rendelhető a Stella Maris Alapítvány
postafiók címén, megvásárolható temp-
lomokban vagy a Ferenciek terén.

**Kéziratokat nem őrzünk meg
és nem küldünk vissza.**

**Kiadja a Stella Maris Alapít-
vány**

**A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: ABN-
AMRO Bank
10200885-32621031-**

Az angyal várja válaszod!

Szent Bernát

Hallottad, Szent Szűz, az angyal szavát. Az angyal várja válaszod! Ideje, hogy visszatérjen Istenhez, aki őt küldte. De mi is várjuk, ó Úrnőnk, az irgalom szavát, kiket irgalmatlanul földre sújt a kárhozat ítélete. Íme a kezekben van megváltásunk. Rögtön szabadulunk, ha beleegyezel. Az Isten örök ígéjére lettünk, és íme, meg kell halnunk. A Te örök válaszodtól kell, hogy új erő szálljon belénk, és újra éljünk. Ezt könyörgi Tőled, ó kegyes Szűz, a Paradicsomból száműzött Ádám nyomorúságos nemzetsége, ezért könyörög Ábrahám és Dávid nemzet-sége. Ezért esedeznek az egész világon elébed borulva. Méltán, amikor a te ajkadtól függ a nyomorultak vigasztalása, a foglyok szabadulása, az elítéltek fölmentése és az egész világ üdvössége. Ó Úrnő, mondd ki a szót! Erre vár a Föld, az alvilág és a mennyország. Maga a mindenség Ura és Királya kívánja szépségedet (Zsolt 45,12), és még jobban kívánja beleegyező válaszodat, hiszen ettől tette függővé a világ üdvösségét! És akinek tetszett hallgatásod, annak most már még jobban tetszik majd válaszod. Ha szavadat hallatod előtte, az üdvösségünket tárja fel előt- ted. Hát nem ezt kéred? Nem ezért sírsz? Nem ezért sóhajtozol éjjel- nappal imáidban? Mire vársz hát? Te vagy, akinek ez az ígéret szólt. Vagy mást várjunk? Te vagy, és senki más. Te vagy a megígért, a várva- várt, aki után epedtünk. Te vagy, akitől Jákob, szent atyánk a halálhoz már közelítvén, az örök életet remélte, midőn mondta: az Úr szabadítá- sára várok! (Ter 49,18.) Te vagy, akiben végre is Istenünk a világ megváltását tervezte. Miért reméled mástól, amit tőled várnak? Gyorsan válaszolj tehát, az angyalon keresztül magának az Úrnak! Mondd ki az egy ígét, és fogadd méhedbe az Igét! Elhagyja ajkadat egy röpke szó, és ölelve Tiéd az Örökkévaló. Miért késlekedel? Miért remegsz? Higgy, szólj, és fogadd el Gyermekedet! Az alázatosság legyen most merész, a szűzi félnkség bizakodó! Most semmiképpen sem helyénvaló, hogy a szűzi szerénység megfélekedezék az okosságról. Csak most az egyszer ne félj, ó okos Szűz, hogy túlzásba esel: mert bár kedves a csendes szemérem, most inkább szükség van a szerető ígére. Nyisd meg, ó Boldog- ságos Szűz, a hitnek szívedet, nyisd meg ajkadat az ígének, nyíljék meg méhed a teremtő Istennek! Íme kint a kapunál zörget, aki után vágyako- zik minden nemzet (Agg 2,8). Kelj föl, siess, nyiss ajtót! Kelj föl hittel telve, siess fölserkenve, nyiss ajtót igent rebegev!

Akitől „világosság támadt e világnak”

a Szentatya názáreti beszéde

Eljöttünk, hogy megünnepeljük a 2000 évvel ezelőtt itt megnyilvánult nagy misztériumot. Lukács evangélista pontosan elhelyezi az eseményt az időben és a térben: „A hatodik hónapban Isten elküldte Gábrriel angyalt Galilea Názáret nevű városába egy szűzhöz. A szűz egy Dávid családjából való férfinak, Józsefnek volt a jegyese, és Máriának hívták.” (1,26-27). Annak megértéséhez azonban, hogy mi történt Názáretben 2000 évvel ezelőtt, vissza kell térnünk a Zsidókhoz írt levélből vett szentleckéhez. E részlet megengedi, hogy belehallgassunk az Atya és a Fiú beszélgetésébe az Isten örök tervével kapcsolatban. „Nem kell neked a vér és ételáldozat, embertestet alkottál nekem, az engesztelés és égő áldozat sem kedves neked. Így szóltam hát: itt jövök Istenem, hogy akarodat megtegyem...” (10, 5-7). A Zsidókhoz írt levél azt mondja nekünk, hogy engedelmeskedvén az Atya akaratának, az Örök Ige azért jön közénk, hogy följánlja az előző szövetség minden áldozatát fölülmúló áldozatot. Az ő áldozata örök és tökéletes, megváltja a világot.

Az isteni terv az Ószövetségben fokozatosan nyert kinyilatkoztatást különösen Izaiás próféta szavaiban: „Ezért az Úr maga ad nektek jelet: íme a szűz fogan, és fiút szül, akit Emmanuelnek nevez” (7,14). Emmanuel: velünk az Isten. E szavak megjövendölik azt a páratlan eseményt, ami majd Názáretben történik az idők teljességében, és ezt ünnepeljük ma örömmel és boldogan.

Jubileumi zárandoklatunk lélekben tett utazás, mely Ábrahám nyomdokaiban kezdődött, aki „atyánk a hitben”. Utunk ma Názáretbe vezetett, ahol Ábrahám igaz leányával, Szűz Máriával találkozunk. A Szent Szűz mindenkinél jobban meg tudja tanítani nekünk, mit jelent „atyánk” hitét élni. Bár Szűz Mária sokban különbözik Ábrahámtól, az is igaz, hogy sokban hasonlít egymáshoz „Isten barátja” (vö. Izaiás 41, 8) és a fiatal názáreti szűz.

Mindkettő csodálatos ígéretet kapott Istentől. Ábrahám atya lett egy fiúnak, akitől nagy nemzet származott. Mária is Anyja lett egy Fiúnak, aki a Messiás, az Úr Fölkentje.

Gábrriel így szólt: „Íme, méhedben fogansz és fiút szülsz... Az Úr Isten neki adja az ő atyjának, Dávidnak trónját,... és országának nem lesz vége” (Lk 1, 31-33). Ábrahámnak is, Máriának is valami teljesen

váratlan dologról beszél az ígélet. Isten megváltoztatja életük minden-
napos rendjét, fölforgatja a megszokott ritmusokat és az átlagos elvárá-
sokat. Az ígélet Ábrahámnak is, Máriának is lehetetlennek tűnik. Sára,
Ábrahám felesége terméketlen volt, Mária pedig még nincs férjnél:
„Miként lehetséges ez?“, kérdezi az angyaltól. „Férfit nem ismerek”
(Lk 1, 34).

Ábrahámnak is, Máriának is „igent” kell mondania valamire, ami
eddig soha nem történt meg. Sára az első terméketlen asszony a Bibliá-
ban, aki Isten erejéből fogant, Erzsébet pedig az utolsó. Gábiel arkan-
gyal Erzsébetről beszél, hogy megnyugtassa Máriát: „Íme, Erzsébet, a
rokonod is fiút fogant öregségében.” (Lk 1, 36).

Ábrahámnak is, Máriának is homályban kell elindulnia, ráhagyat-
kozva arra, aki meghívta őket. Mindazonáltal még a „miként lehet-
séges ez?” kérdés is azt jelzi, hogy Mária a félelmek és bizonytalan-
ságok ellenére kész „igent” mondani. Mária nem azt kérdezi, hogy
lehetséges-e az ígélet, hanem hogy miként valósul meg. Nem meglepő
ezért, hogy végül kimondja a maga igenjét: „íme az Úr szolgáló leá-
nya, legyen nekem a te igéd szerint” (Lk 1, 38). E szavakkal Mária
Ábrahám igazi leányának bizonyult, így lesz Krisztus Anyja és min-
den hívő Anyja.

Hogy e misztériumba még mélyebben behatoljunk, térjünk vissza
Ábrahám útjának ahhoz a mozzanatához, amikor az ígéletet kapta.
Akkor kapta ugyanis, amikor vendégül látta a három titokzatos vendé-
get (vö Ter 18, 1-15), és Istennek kijáró imádást nyújtott nekik: hármat
látott és egyet imádott. Ez a titokzatos találkozás az angyali üdvözlét
előképe, amikor Mária hatalommal elragadtatott az Atyával, a Fiúval
és a Szentlélekkel való közösségbe. Isten és Ábrahám találkozása
Szűz Mária igenje által a megtestesülésben vált csodálatosan teljessé.
Ábrahám nyomdokait követve tehát eljutottunk Názáretbe, hogy élene-
keljük annak az Asszonynak a dicséretét, akitől „világosság támadt a
világnak” (Regina coelorum antifona).

Azonban azért is jöttünk el ide, hogy könyörögjünk hozzá. Mit is
kérhetünk, mi zarándokok a harmadik évezred útján Isten Anyjától?
Ebben a városban – melyet, amikor VI. Pál meglátogatott, így hatá-
rozott meg: „ez az evangélium iskolája. Itt megtanulhatunk figyelni,
odahallgatni, elmélkedni, elmélyedni a legalázatosabb, legszebb,
legáttetszőbb jelenség misztériumában” (beszéd Názáretben 1964.
január 5-én) – mindenekelőtt az Egyház minden gyermeke hitének

megújulásáért imádkozom. A hit mély megújulásáért: nem csupán egy általános életvitelért, hanem a Hiszekegy tudatos és bátor megvallásáért: „megtestesült a Szentlélektől, született Szűz Máriától és emberré lett”.

Názáretben, ahol Jézus „növekedett bölcsességben, korban és kedvességben Isten és az emberek előtt” (Lk 2, 52), kérem a Szent Családot, indítson minden keresztényt a család megvédésére, a sok veszedelemmel szemben, melyek napjainkban természetét, állandóságát és küldetését fenyegetik. A Szent Családra bízom a keresztények és minden jóakarátú ember erőfeszítéseit, melyekkel védeni akarják az életet, s növelni minden ember méltóságának tiszteletét.

Szűz Máriának, a Theotokosnak, Isten Anyjának szentelem a Szentföld családjait és a világ családjait.

Názáretben, ahol Jézus megkezdte nyilvános működését, kérem Szűz Máriát, segítse az Egyházat, hogy mindenütt hirdesse „az örömhírt” a szegényeknek, miként Jézus tette (vö. Lk 4, 18). „Az Úr kegyelmének ezen esztendejében” kérem Szűz Máriát, tanítson minket az Evangélium iránti alázatos és örömteli engedelmesség útjára, fivéreink és nővéreink szolgálatában, előítéletek és kivételezések nélkül.

„Ó Anyja a megtestesült Igének, ne vesd meg könnyörgésemet, hanem jóságosan hallgass rám, és hallgass meg engem! Amen.” (Emlékezzél meg...)
(Názáret, 2000. március 25.)

Szent József,
felfogod-e méltóságodat?
Tudod-e, hogy a te jegyessed az Ég és Föld Királynője?
És, hogy te magad
Isten kimondhatatlan kincsének őrzője vagy?
Fontold meg, ó szent ember, tisztségedet
és ismerd fel, hogy az angyalok és még a szeráfok is,
ha nem is irigységgel, de csodálattal szemlélik küldetésedet
és a házasság külső formája alatt rejtőző titkodat!

Agredai Mária

Isten a mi lelkünk Jegyese

Pázmány Péter

Nagy csudálkozást érdemel, hogy a mi Istenünk szolgálói közé számálna minket, mert uraság és királyság az Istennek való szolgálat. De Isten elébb viszi azokat, akik néki híven szolgálnak és barátainak tartja őket. Az isteni jósnak nincs itt határa, hanem akiket barátságába vett, feljebb emeli, fiaivá teszi: Szent Lelkét mennyei ajándékaival belénk önti, hogy ezek által az isteni természetben részesüljünk. Ezzel sem elégszik meg az Istennek híveihez való kegyelmessége, hanem akiket igaz szolgálatokban megkedvelt, azokat eljegyzi, sőt az állandó házasság kötelékével magához kapcsolja.

Menyegzőt és csudálatos házasságot szerzett Isten az ő Fiának, mi-
kor kérőben küldvén Gábriel angyalt Boldog Asszonyához, és a Szűz akarátja hajolván egybeadá a Fiú Isten személyét az emberi természetel. Isten azt akarta, hogy ennek a menyegzőnek lakodalmában mindnyájan részesüljünk, hogy az emberré lett Isten érdeméből adott bűnök bocsánatában, lelki igazulásban, mennyei tudományokban, sacramentumok szentségeiben, isteni sok belső áldomásokban és vigasztalásokban bőséggel lakozzunk.

De ezenkívül más lelki menyegzőt is ígér Isten, és nem csak a menyegzőnek lakodalmára hívat, hanem tulajdona maga házasságába is vészen minket, ha meg nem vetjük hívását.

A házasság szerelmének zsengeje és gyönyörűsége leginkább gerjedez a mátkaságban. Isten Ozeás által minket jegyesevé fogad. Eljegyezzetek, úgymond, örökös mátkámmá teszlek, jegyruhául és jegygyűrűül hitet és igazságot adok neked.

De mivel a házasság állandóbb a mátkaságnál, hogy Istennek örökös jóakarátán megnyugodjunk: ami a lelket a bűnök rútságából kitisztítja, azt kívánja attól, hogy őtet más néven ne hívja, hanem férjének. Ezechiél próféta által megesküdt velünk, kötést tett, feleségül vett minket.

Szeme előtt viselvén Szent Bernát ezeket, felkiált: Krisztus a vőlegény, a menyasszonyok mi vagyunk. Mindnyájan egy menyasszony, mindegyikünk lelke magán menyasszony, noha nemzettel, szépséggel, méltósággal mátkájánál igen alábbvaló ez a menyasszony: de semmivel böcsületesb nem lehetett lelkünk, minthogy Isten ezt eljegyezte.

Semmivel inkább nem magasztaltatik Istenünk szerelme, minthogy lel-künket házasságába vette.

Az Istennel való lelki házasság állapotát, úgy tetszik, jobban meg nem érthetjük, mint a testi házasság tisztéből, mivel a Szent Pál mon-dása szerint az emberek házassága nagy szentség: de annak jegyzése Krisztusban és az Anyaszentegyházban teljesítettik.

Először: kívántatik a házassághoz, hogy jó akaratból örökös egyes-ségre adják és egybekössék magukat, akik házasodnak, hogy ketten egygyé legyenek, és úgy szeressék egymást, mint magát szereti akárme-lyik, mivel egyik lévén, aki házastársát szereti, magát szereti. Akit Isten eljegyez, mint a világosság a levegő-éggel, mint a tűz a tüzes vassal, mint a test a lélekkel, egygyé léssen Istennel a tiszta szeretet által. Mert valaki Istenhez ragaszkodik, egy lélek vele: nem él immár az, hanem őbenne él Krisztus, aki kezdője, végzője és főoka mindazoknak, amiket őáltala, mint eszköz által cselekszik Isten. Azért aki jegyese Istennek, noha test szerint él, de nem a test indulatai és kívánságai szerint él, hanem Isten kedve szerint, mivel Isten lelkétől, mellyel egyesült, indít-tatik és viseltetik mindenekben.

Másodszor: a házasság kötelessége azt hozza magával, hogy nem-csak magok, hanem minden egyéb marhájuk egy légyen.

Az isteni házasságban szeretettel, lélekkel, akarattal való egyes-ség vagyon. Mert mint a patak a forrással, úgy a szentelő Isten egy a megszentelt lélekkel. Az Istennek lelki házasságában minden kíván-ságok egy nyomban járnak: semmi ellenkezés, semmi viszálykodás és egyenlenség ott nincsen, úgy annyira, hogy akit Isten jegyesévé fogad, annak mindjárt új nevet ad, és azt akaratja szerint valónak hívhatja. Isten soha messze nem mehet tőlünk, hanem minden időben velünk és bennünk vagyon, a halállal pedig megerősödik és válha-tatlanná tétetik ez a lelki házasság. A mi Istenünk minden tettünket együtt viseli velünk. Mert erőtlen gyarlóságunk el nem bírná a paran-csolatok súlyát, ha Istennek fáradhatatlan, hatalmas keze hozzá nem segítene.

Harmadszor: a házasság törvénye az, hogy mindenben állandó hű-séggel legyenek egymáshoz a házasok. Mindezeket megteljesíti Isten lelki jegyesével. Mert hív és igazmondó. Jegyesével pedig megeskü-szik a hűségre. Igazán hű vagy én Istenem, úgy mond Szent Bernát, mert mikor az ördöggel harcolok, mikor nyavalyákba esem, könnyeb-bítesz, mikor veszedelmes ügyekben forgok, mellettem forogsz és

őrizesz, mint szemed fényét, hogy el ne vesszek. Azért méltó, hogy mi is ennek a hűségnek igaz étellel és jámbor cselekedettel megfeleljünk.

Mi kívántatik részünkről ehhez a lelki házassághoz? Moyses parancsolata szerint: Hajunkat elberetvéljük, azaz értelmünket és akaratunkat cirkalomra vegyük, a hitnek engedelmessége alatt a keresztény szelíd együgyűségében szolgáljunk Istennek. Levessük a régi köntösöket, a belső kevélységet, a világi feslettséget.

Senki Krisztus házasságába nem juthat, hanem aki teljes szabadsággal és teljes szeretettel néki akarja magát adni. Ha Istent szereti a lélek, férjhez ment Istenhez. A menyegző lelki öltözetet kíván és ez: szeretet. Boldog, aki ebbe öltözik, mert ez az igazság és üdvösség öltözete.

Azon legyünk, hogy a világi gondok az Isten menyegzőjétől el ne vonjanak, hanem itt az Istennel való házasság hűségében és csudálatos gyönyörűségében élvén, örökkön örökké az ő szerelmének egységében maradassunk! Amen.

Misztikus eljegyzés és nász Jézussal

Isten egyeseknek, akiket méltónak talál rá, már előre részt ad abból, amit az örök életben fog nyújtani, megadja a vele való legbensőbb egyesülés kegyelmét.

A Jézussal való misztikus egybekelés azt is jelenti: Vele egygyé lenni áldozati és szenvedő életében. Mindezt nem érheti el az ember saját erőfeszítésével, ez az isteni kegyelem műve.

Maria Fidelis Weiss ferences szerzetes nővér írja a XX. század első felében:

„...Aztán oly fönséges dolog történt, hogy magam sem értem egészen. A Szentháromság jelenlétében áldozatként egygyé lettem örökre azzal a Jézussal, aki az emberiség megváltásáért keresztthalálában magát a mennyei Atyának mint áldozatot felajánlotta, hogy azután az én Jézusom a megváltás művét bennem Isten dicsőségére és a lelkek megmentésére titokzatos módon tovább folytassa...”

Fidelis nővérral nagypénteken történt a misztikus eljegyzés, s egy év múlva a misztikus nász, amiről így ír:

„Mintha egy pillanat alatt történt volna az egész. Belsőmben hallottam a szavakat: Örök frigyre léptem veled; te egészen az enyém vagy,

amint én is egészen a tied vagyok.” Arról is beszámol a nővér, hogy az esemény után mindjárt erősödtek szenvedései.

Boldog Kreszcencia, szintén ferences nővér, a kaufbeureni kolostor kápolnájában, fogadalma letétele alkalmával részesült a Jézussal való misztikus eljegyzésben.

Látomásban Jézus kézen fogja, gyűrűt húz ujjára s azt mondja: „Most fogadtalak el téged menyasszonyomnak. Menj, szenvedj, küzdj, és mindig veled leszek kegyelmemmel.”

Nyolc évvel később, 1712-ben éli át a misztikus nászt Jézussal gyönyörű látomás és egyúttal stigmatizáció kíséretében. Hallja Jézus szavait: Akarsz engem követni? „Igen, Uram, feleli, a te kegyelmeddel.” „Ha követni akarsz, feleli Jézus, követned kell engem szenvedésemben is.”

Ekkor angyalok tesznek elébe egy keresztet. „Feküdj a keresztre!” mondja neki Jézus. Ő megteszi. S miközben kezein a keresztre szegezés kínjait szenved, Jézus azt mondja neki: „Az átszegezés a jele annak, hogy veled frigre léptem és menyasszonyomnak választottalak örökre.”

(Kovács A. Kalliszt OFM: Élete titka a szeretet c. művéből)

Isten teremő szavát visszhangozza

Gyulai Oszkár, plébános

Ebben a hivalkodó, zajos világban sok minden lefoglalja figyelmünket. Meghallgatjuk, mit mond a rádió, a televízió. Olvassuk, mit írnak az újságok, a könyvek. Hallgatjuk, mit nyilatkoznak az államférfiak, a vallási vezetők, a gazdasági szakemberek, a jövőt kémlelő tudósok. Fontos dolgok ezek, de legfontosabb Isten akaratának felismerése és teljesítése. Ez az életcélunk, mert csak így leszünk boldogok, csak így nyerhetjük el az örök életet.

A Boldogságos Szűz Mária az Istenre hallgató ember példaképe. Komolyan veszi a neki szóló üzenetet, és arra törekszik, hogy mindenben felismerje és teljesítse Isten akaratát. A Szent Szűz IGENJE által lett Isten Anyja, és ezáltal kapott meg Istentől minden kegyelmet.

Gábrriel arkangyal e szavakkal köszöntötte Szűz Máriát: „Üdvözlegy, kegyelemmel teljes!” A nevét meg sem említette. Ő a kiválasztottat köszöntötte. Csodálatra méltó kegyelmi állapotában köszön-

tötte őt ily módon, és nem érdemei alapján, mert a kegyelem Isten ingyenes ajándéka.

Minden ember részesül kegyelmi ajándékokban, a szépség, a jószág, a kedvesség, a tehetség mind ajándék, amit fel kell ismerni és kamatoztatni Isten dicsőségére és az emberek javára. Az isteni Gondviselés minden embert kiválaszt egy bizonyos célra, és megadja a lehetőséget, hogy azt el is tudja érni. A kegyelem forrás, nem szabad gátat vetni folyásának! A forrásnak buzognia kell! Nem szabad elásni a talentumokat!

Még diákkoromban történt, hogy iskolai kirándulásra mentünk Tihanyba, a valamikor világhírű tihanyi visszhanghoz. Idős tanárunk elmagyarázta, jól emlékszik még arra, hogy ő is járt ott osztálytársaival, és akkor még 15-26 szótagú szöveget is tisztán visszhangzott „Tihany-nak riadó leánya”, a csodás visszhang. Sajnos nekünk már annak a felét is csak hangfoszlányokká rongyolva sóhajtotta vissza a láthatatlan visszhang-tündér.

Hogy mi történt? Csupán annyi, hogy a hegyek titokzatos lányának hangját elfojtotta a csapszékek, a borkóstolók és a szállodák lármája, nyakába akasztották a rafinált kő és téglá építményeket, és mára a visszhang hangja erejét veszítette, sőt fuldoklóvá vált.

Szimbólum ez, megrendítő jelkép. Isten egykor belekiáltotta a végtelen világűrbe teremtő LEGYEN szavát. Vagyis legyen, jöjjön létre teremtő erejéből a világ, a rend, a harmónia, a békesség! S minden teremtett dolog a maga nyelvén visszhangozta a LEGYENT.

Isten legyen szavára legyen visszhangzott a Nap, a Hold, a mennybolt sok milliárd fényes csillaga. Legyent zengett a szférák zenéje, legyen daloltak a madarak, legyen duruzsoltak a bogarak, a legyen ütemére ringtak a tenger hullámai, legyen rajzolódtak a virágok tarka szirmára, a falevelek titokzatosan elágazó erecskéire is.

Csak az ember érezte túlságosan alacsonynak lába alatt a földet, és gőgijében felmászott a tudás fájára, onnan sziszegte ég felé a kígyó csábítására, hogy NE LEGYEN!

Ne legyen rend, harmónia, békesség ezen a világon! Ne legyen Isten akarata szerinti teremtett világ, ÉN jobban tudom, mitől leszek boldog, ÉN majd teremtek magamnak egy új világot!

S teremtett az ember Bábelt, Szodomát és Gomorrát.

Keservében sírva gondolt vissza a paradicsomi békességre, az Isten közelében töltött időre. A maga teremtette kietlen világában egyetlen

reménye maradt, hogy Isten valóra váltja vigasztaló ígéletét, és egyszer majd eljön az, aki legyőzi a bűnt.

Évezredek teltek, míg végre elérkezett az idők teljessége, és Isten elküldte Gábiel arkangyalt, hogy köszöntse Szűz Máriát e szavakkal: „Üdvözlégy, kegyelemmel teljes, az Úr van teveled...”, és beavassa őt Isten megváltó tervébe.

S csodák csodája, a Szent Szűz tökéletesen visszhangozza a LEGYEN szót, mit Isten kezdetben belekiáltott a teremtésbe. Legyen nekem a te igéd szerint! Legyen megváltott világ, szülessék meg az új ember a kegyelem teljességéből! Legyen rend kegyelemből! Legyen békesség a Földön kegyelemből! Legyen! Legyen!

És Isten ebben a kristálytisztán csengő édes szűzleányi LEGYEN szóban hallja vissza a megváltás után tehetetlenül síró emberiség vágyakozását.

A végtelenül boldog Isten szinte felujjong, amikor először hallja emberi ajakról teremtői szavának tökéletes visszhangját.

Ettől a perctől kezdve érdemes embernek lenni!

És bennünk vajon hogyan visszhangzik Isten teremtő LEGYEN szava? Figyelünk-e Isten akaratának megnyilvánulásaira saját életünkben? Figyelünk-e hívó, figyelmeztető szavára? Kelt-e visszhangot bennünk egyáltalán ez a LEGYEN? Észrevettük-e legalább egyszer a személyesen nekünk szóló szeretetteljes szót? „Legyen, legyen istenarcú krisztusi ember belőletek, akik újjászületettek vízből és Szentlélekből!” Akarunk-e egyre jobban hasonlítani a kegyelemmel teljesre, a mi mennyei Édesanyánkra? Olyan emberek vagyunk-e, akik ha föl is jutunk a tudás fájára, ott mélyen meghajtjuk magunkat az örök Isten előtt, és a magasságokba irányuló tekintettel suttozjuk: Legyen, legyen nekem a Te igéd szerint! Legyen új ember belőlem, újjá teremtve szentségben és igazságban, aki lelki értelemben fogantatott a Szentlélektől és született Szűz Máriától. Aki nem akar mást, mint Isten akaratát teljesíteni, aki nem akar mást, mint jó eszközzé válni Isten kezében, a Krisztus Szívében és a Szűzanya Szeplőtelen Szívében fogant új világ építésében.

„Boldognak kell lenni ahhoz, hogy boldoggá tegyünk másokat,
és boldogítani kell, hogy boldogok maradhassunk.”

Maurice Maeterlinck

Szűz Mária, elefántcsont-torony

A Lorettói litánia köszöntéseinek színes gyöngyfüzérével Szűz Mária kiválóságát dicséri az Egyház.

A Lorettói litániában Szűz Máriát, mint „elefántcsont-tornyot” is köszöntjük. Magasztos ez a megszólítás, zártságában és nemességében mintha szent titkot foglalna magában. Az elefántcsont rendkívül értékes, nemes anyag. Szemet gyönyörködtető selymes fénye, tündöklő fehérsége vonzó. Állandóságot, állhatatosságot, kitartó erőt sejtet.

A feljegyzések szerint már a XII. században is a maihoz hasonló módon imádkozták, jelenlegi formáját a XVI. században hagyta jóvá V. Sixtus pápa.

A középkorban – Xavéri Szent Ferenc szerint – nem egy templomban őrizték az oltáron az Oltáriszentséget torony szerű tartóban, mely gyakran készült elefántcsontból, míg más templomokban az oltár mellett, külön álló, toronyhoz hasonló szentséggházban tartották. Ebben a vonatkozásban méltán illetjük az Istenszüdő Szent Szüzet az elefántcsont-torony névvel, ő valóban szentséggház, hiszen szíve alatt hordozta Szent Fiát.

„A király titkait meg kell őrizni...” (Tób 12,7). Szűz Mária hűségesen őrizte kibontakozásukban az átláthatatlan titkokat, melyekbe betekintést nyerhetett az igenét követő elragadtatás és egyesülés pillanatában. Állhatatosan kitartott elvállalt küldetése mellett, mindvégig Fia mellett maradt, még kereszthalálában is.

A Gondviselés titkaiba való betekintés az egészen tiszta Szűz számára felmérhetetlenül többet jelenthetett, mint más embernek jelentett volna, mert szeplőtelen fogantatása folytán akarata romlatlan volt, egy volt Isten akaratával, egyszerűen azt akarta, amit Isten akart, őt nem befolyásolták önző érdekek.

Az Ószövetségben sok utalást találunk az elefántcsontra, mint az érték, a gazdagság, a tartósság jelképére.

Rég elmúlt események emlékét örökíti meg a Királyok könyve, távoli országokba vezetnek leírásai. Szinte magunk előtt látjuk, amint Dávid király fia, Salamon bölcs szívet kér Istentől, és minthogy kérése Isten tetszésére talál, mérhetetlen gazdagságot is kap mellé. „A tarsisi hajók minden harmadik esztendőben visszatértek, és hozták az aranyat, ezüstöt, elefántcsontot... a király csináltatott egy hatalmas trónt elefántcsontból és bevonatta színarannyal... Ilyet még egyetlen

királynak sem csináltak soha...” (vö. 1Kir 11,22; 11,28). Időtálló, nemes anyagból állott a trón, amelyet a király jónak látott arannyal beborítottani, hiszen gazdag volt Salamon, mivel bölcs szívet kért Istentől. Bölcsességében fontosnak tartotta, hogy a kiválasztott, művészien megmunkált, mindnél nemesebb anyagot bevonja védő szeretetének aranyával is.

A Biblia egy másik részében, a Salamon király írásának tulajdonított „Énekek énekében” a vőlegény elefántcsont-toronyhoz hasonlítja menyasszonya nyakát (vö. Én 7,6). Toronyhoz hasonlítja, mely nemcsak kimagasló erőt, rendkívüli, erős szeretetet képvisel – Keresztes Szent János szerint –, hanem azt is tudunkra adja, hogy mily kedves Isten színe előtt ez az erős szeretet, mert ez tartja egy csokorban az eredményeket, hogy egy se vesszen el közülük, hogy az egyiknek hiánya meg ne gyengítse a többit.

Isten teremő és üdvözítő terve számunkra szent misztérium. Emberi okoskodással, értelemmel fel nem fogható, utol nem érhető. A kinyilatkoztatásból tudjuk mindazt, amit Isten szeretetében adott számunkra az üdvösség elnyerésére, de e misztériumba csak annyira tekinthetünk bele, amennyire Isten megengedi. A jóságos Isten minden embert üdvözíteni kívánó terve csak fokozatosan bontakozik ki a történelem folyamán az ember szeme előtt.

„Szent Pál apostol kifejezetten tanítja, hogy az Ószövetség egyes eseményei »előképb« történtek, és »a mi okulásunkra írták meg« (1Kor 10,11). Szent Pál szerint a Ószövetség vallási gyakorlatainak előkészítő jellege volt, előképei voltak a megváltásnak. »Hiszen mindez – mondja az apostol – csak árnyéka a jövendőnek. A valóság Krisztusban van« (Kol 2,17). Ezért mondhatjuk a szent atyákkal: az ószövetségi Szentírás lényegében az Újszövetség előkészítése, melynek legkimagaslóbb eseménye, központi ténye a megtestesülés, azaz hogy Isten egyszülött Fia testet vesz magára Szűz Máriától az emberi nem megváltására.

Valamennyi előkép a Szűzanya jellemének egy-egy vonását tárja fel. Ebben az értelemben mondotta Tertullianus: »Az egész Szentírás Krisztus Anyjáról beszél nekem.«

De ki tudná felsorolni mindazt a képet, jelzést, előképet, melyeket a szent atyák az ószövetségi Szentírásból merítve Szűz Máriára alkalmaznak? Igaz, hogy ezeket a képeket az Ószövetségben homály borí-

totta, mégis eléggé utaltak a Szűzanyára, aki természetfeletti módon fogant és szült anélkül, hogy sértetlensége kárt szenvedett volna.

Szent Bernát egyik homiliájában következőképpen foglalja össze a próféták jövendöléseit és a Szent Szűz ószövetségi előképeit: Szűz Máriát, az Isten Anyját, a fölséges Isten öröktől fogva kiválasztotta, előrerendelte, előkészítette hivatására, az angyal által védte, megőrizte s az Ószövetségben az ósatyáknak a próféták által megjövendöltette és előképekben bemutatattatta.”

(Badalik: Istennek Szent Anyja c. művéből)

„Az Üdvözítő Édesanyjának egészen különleges szerepe van az üdv-történetben... Az ő jelenléte Izraelben – bár szerénységében észrevétlen maradt – fényesen ragyogott az Örökkévaló előtt, aki »Sion rejtett leányát« (vö. Szof 3,14; Zak 2,14) bekapcsolta abba az üdvrendbe, amely az egész emberiség történetét felöleli...

A Szentháromság üdvrendjében a megtestesülés misztériuma túláradóan beteljesíti azokat az ígéretek, melyeket Isten tett az embernek az első bűn elkövetése után, és melynek következménye ránehezedik az egész emberiség történetére a Földön (Ter 3, 15).

»Áldott legyen az Isten, Urunk Jézus Krisztus Atyja, aki Krisztusban minden lelki és mennyei áldással megáldott minket« (Ef 1,3). Az efezusi levél eme szavai kinyilatkoztatják az Atyaisten örök tervét, az emberek üdvözítésének tervét Krisztusban; azt az egyetemes tervet, amely minden embert felölel, ki »Isten képére és hasonlatosságára« lett teremtve (vö. Ter 1,26).

Ennek az áldásnak teljes jelentése akkor vált nyilvánvalóvá, amikor Szűz Mária ott állt Fia keresztje alatt (vö. Jn 19, 25)... »Meggyötört szíve egygyórt a szenvedésben Egyszülöttjével, akinek áldozatához anyai érzelmeivel csatlakozott, szeretetből beleegyezve a tőle született áldozati bárány leölésébe«; ezzel Mária a »Fiával való egybetartozását hűségesen vállalta egészen a keresztfáig«: az egybetartozást a hit által, azzal a hittel, amellyel képes volt a híradás pillanatában az angyal kinyilatkoztatását elfogadni.»

(A Redemptoris Mater kezdetű enciklikából)

Ez a hit az ő erőssége, amit a szent írók, az evangélisták tanúsítása nyomán nem győznek magasztalni. A kereszt alatt nagy fájdmában is rendíthetetlenül „áll a gyötört Istenanya” és nem roskad össze. Állhatatos, tiszta, erős hite tartotta állva elefántcsont-toronyként Jézus kínpadja mellett.

„Az erő nemcsak a hódításban, hanem a kitartásban is érvényesül, sőt abban még jobban. Nehezebb volt Péternek az Olajfák hegyén bilincsbe veretni magát, mint a főpap szolgájára kardjával rácsapni. Gyakran erősebb a nő a szenvedésben és a kitartásban, mint a férfi, ezt meg kell benne becsülni. Helytelen a férfi erejének egyoldalú értékelése. A nő kitartó erejének óriási hatása van a világban. Bár törekedne minden férfi, hogy ebben utolérje a nőt. Jézus maga is, az igazi férfi, épp a kitartásban volt a legerősebb és a legnagyobb. Nem a lesújtásban, hanem a tűrésben mutatkozik meg az igazi erő. Abban a tűrésben, amely nem a gyáva meghunyászkodásból, hanem az erő tudatából ered. A legnagyobb erő: önmagát megfékezni, magát az erőt megfékezni. Az a kard, amely sújtani tudna, de nem sújt, erősebb annál, mely az ellenfelére kíméletlenül lesújt. Nagyobb a mártír a harcok hősnél – és a szenvedő nagyobb a hódítónál.

Csodálatos az Egyház ereje is, mely nem fegyverrel, nem a pénz hatalmával, nem ügyes propagandával, hanem benső, kitartó, tűrő, ellenálló, a kovász erejével ható erősséggel győzött és győz. Hiába keresik sokan az Egyház diadalának kulcsát a jövőre nézve az ügyesen megszervezett emberi eszközökben, a hódító propagandában és hasonlóknban. Bár mindezek nem megvetendő dolgok, de a századok és főleg az utolsó évtizedek (1967-ben írta a szerző) tanúsága bizonyítja, hogy nem ezekben áll az Egyház igazi ereje. Ezeket egy nap alatt elsodorhatja az ellenséges szellemáradat. De az Egyház benső, kitartó erejét soha semmiféle üldözés nem tudja megtörni: »A pokol kapui nem vesznek erőt rajta« (Mt 16,18). Egyesületek, sajtó, párt nélkül is fennáll és hódít.

Mindez voltaképp rávilágít Szent Pál mondására: »Az erő a gyöngeségben lesz teljessé« (2 Kor 12,9), habár ez a szó elsősorban magáról a lélekről szól. Csodálatos erő van a kegyelemmel megáldott lélekben, de ez az erő a gyöngeségben épül fel fenséges ellentmondásban.”

(Halász P.: Énekek Éneke c. művéből)

A Boldogságos Szűz Mária lelki erejét, hitét, állhatatosságát és segítőkészségét minden korszak embere csodálja. Méltán hasonlítható az ő erényessége az elefántcsont-toronyhoz, mint drága, nemes, időtálló anyagból készült szentségtartóhoz. Híven megőrizte a Király titkait, és boldogan osztja szét kegyelmeit. Sokan megtapasztalták, hogy szívesen segít azokon, akik hozzá kiáltanak, és azokról sem fordítja el örökös tekintetét, akik sohasem hívják segítségül.

Milyen tisztelet illeti meg Szűz Máriát?

Badalik Bertalan

Szűz Máriát

- a) mint Isten Anyját – tisztelet,
- b) mint lelki Édesanyánkat – szeretet,
- c) mint a Megváltó Társát – hála,
- d) mint a kegyelmek kiosztóját – segítségül hívás,
- e) mint az erények példaképét – követés,
- f) mint az ég és Föld Királynőjét – tökéletes szolgálat
illeti meg.

(Roschini: Mariologia)

c) Szűz Máriát, mint a Megváltó Társát hála illeti!

Az ember hálaadással tartozik minden jótevőjének. Ezért figyelmeztet az apostol: „Adjatok hálát mindenért, mert Isten ezt kívánja mindnyájatoktól Krisztus Jézusban” (1 Tessz 5,18.). Elsősorban Istennek tartozunk hálával, mint minden jó adományozójának. Másodsorban Szűz Máriának tartozunk hálával, mert senki teremtmény által annyi jóban nem részesültünk, mint általa. Ezért az iránta való tisztelet fontos eleme a hála.

Mint a Megváltó Társa az Üdvözítővel együtt nyújtott elégtételt a mennyei Atyának bűneinkért, és lett számunkra a „mennyország kapuja”.

Mondhatatlan szenvedése árán a Megváltóval együtt szerezte vissza számunkra a természetfeletti kegyelmi életet, melyet az ember az első bűn által elveszített. Sem önmagának, sem isteni Fiának, akit önmagánál is jobban szeretett, nem kegyelmezett, hogy mi örökké boldogok lehessünk.

Minden kegyelem, mellyel Isten bennünket elhalmoz, az ő kezén keresztül jut el hozzánk.

Ki tudja felsorolni azokat a javakat, melyekhez Szűz Márián keresztül jutottunk és jutunk. Valóban, Isten után elsősorban iránta vagyunk kötelezve hálaadásra!

De hogyan fejezzük ki hálánkat iránta? – kérdezhetjük.

Szent Tamás három módot jelöl meg, ahogyan hálánkat kifejezhetjük jótevőink iránt.

Az első mód, hogy elismerjük a jótéteményeket, melyekben részesülünk; a második, hogy dicsérjük az adakozó nagylelkűségét; a harmadik, hogy igyekszünk visszafizetni a nyert jótéteményeket.

Ezt a Szűzanyára alkalmazva

– először elismerjük azt a mondhatatlan jót, amelyet tőle mint a Megváltó Társától kaptunk;

– másodszer dicsérjük, magasztaljuk adakozó bőkezűségét;

– harmadszor felajánljuk tiszteletünket, hálánkat, főképpen a szívünket neki. Ezért az apostol intését: „Adjatok hálát mindenért” (1 Tessz 5,18), a Szűzanyával kapcsolatban is meg kell szívlelnünk és gyakorolnunk kell!

Elefántcsont-torony

Szabó Géza

Szilárd erő, immár megdönthetetlen,
fehérséged el nem veszítheted,
öröktől élsz az alkotói tervben;
az Úr kívánta így szépségedet.

Léted nem érthetetlen néma fenség,
magába zárkózott ékszerzsoda;
a vándorok, hogy útjukat ne vétsék,
magas jeled láttán térnek haza.

Bástyák omoltak széjjel szégyenükben,
meghívtak buktak el a bűnben...
s te állsz, választottságban hű torony.

Szent Szűz fölébünk ívelsz mérhetetlen,
a Bárány templomára lelt Szívedben,
ki minden mindenben mindenkoron.

Jézus a Getszemáni kertben

Emmerich Katalin látomása szerint

Midőn Jézus elvált a tanítványoktól, láttam a rémképek egész nagy seregét előgomolyogni és egyre szorosabban köréje gyűlni. Nőttön nőtt bánata és szorongása, és csüggedten vánszorgott a barlang felé, mint az, aki borzalmas vihartól üldözve menedéket keres, hogy imádkozzék. Láttam, hogy a rémképek serege is fenyegetően követi Őt a barlangba... Úgy tűnt, mintha ebbe a barlangba gyűlne össze a bűnök minden terhének és büntetésének rémképe az első emberpár bukásától kezdve a világ végéig... Világosan éreztem, amint Jézus átadja magát a reáváró szenvedésnek, feláldozza magát elégtételül az isteni igazságosságnak a világ bűneiért, és istenségét bizonyos mértékben mindinkább visszavonja a Szentháromságba, hogy végtelen szeretetből tiszta, érző, valóságos, ártatlan emberségében, csupán emberi szívének szeretetével fölfegyverkezve kiszolgáltassa magát minden szorongás és minden szenvedés dühének a világ bűneiért...

Tíz és tizenegy óra között délkelet felől az égből egy vékony fény-sugár esett Jézusra, és láttam abban egy sor angyalt leszállni felül-ről Jézushoz, hogy erőt és bátorítást vigyenek Neki. A barlang többi része tele volt a bűn irtózatossággal, rémképeivel és a gonosz lelkek gúnyolódásával, támadásaival és kísértéseivel. Jézus mindezeket magára vette; Istent és embert szerető szíve az utálatosság és pusztaságában elhagyatva, irtózatossággal és marcangoló bánattal érezte a bűnök minden borzalmát és terhét.

Amint a gonoszságok tömege rémképek tengereként átviharzott Jézus lelkén, Ő mindezekért felajánlotta magát engesztelő áldozatul és magára esdett minden büntetést és szenvedést. A Sátán, miként egykor a pusztában, végtelen kísértéseket zúdított Rá, sőt merészelt egész sor vádat emelni ellene, az egészen tiszta Üdvözítő ellen...

Jézus eleinte nyugodtan térdelt imádkozó helyzetben, később azonban lelke megrémült a bűnök tömegétől és utálatosságától... Reszketve és csüggedten könyörgött: „Abba, Atyám! Ha lehetséges, müljék el tőlem e pohár!”... Majd erőt vett magán és így szól: „De ne az én akaratom szerint legyen, hanem ahogy Te akarsz!” Hiszen az Ő akarata és az Atyáé egy volt; mégis Ő kiszolgáltatta szeretetből az emberi természet gyöngeségének, megremegett a halál előtt... Elöntötte a szorongás verítéke, borzongott és reszketett... Összeesett, mint akit

földhöz sújtottak, majd ismét térdre emelkedett. Emberi akarata nehéz harcot vívott a vonakodással, mely tiltakozott a szenvedés ellen... Jézus látta és megsiratta az emberek hálátlanságát és gonoszságát. A kísértő hangja közben ezt suttogta emberségének: „Lásd, ekkora hálátlanságért akarsz Te szenvedni?” Jézus Krisztus, az Emberfia gyötrődött és kezét tördelte... a veríték sűrű vércseppjei patakokban gyűlve folytak arcáról a földre... néhány pillanatig hangos jajszót hallatott. Láttam, hogy a három apostol felugrik, hallgatózik és be akar sietni a barlangba. Péter azonban visszatartotta Jakabot és Jánost... Belépett a barlangba és így szólt: „Mester, mi bajod?” és tétován megállt, amint meglátta az Urat csupa vérben és rémületben. Jézus nem válaszolt, mintha észre sem vette volna Pétert... Ez fokozta a tanítványok szomorúságát, befödtek fejüket, leültek és könnyezve imádkoztak.

Böjt és bűnbánat

Török József, történész, teológus

Nagy- és kisvárosokban, sőt falvakban is nap mint nap a levelesládákba színes reklámcédulák, -újságok kerülnek. Van, aki megnézi az ételt, italt, mosószeret és egyéb földi jókat ajánló árjegyzékeket, van, aki egyenest a szemétygyűjtőbe teszi a kéretlen papírosokat. Nem tehet meg forgalmasabb utcán száz métert az ember, hogy kisebb-nagyobb méretű, sőt óriásplakát ne kiáltaná az arcába: egyszeriben boldog és sikeres lesz az élete, ha vásárol, fogyaszt, telefonál... Mintha másért sem élnénk, csak azért, hogy a bevásárló központok, üzlethálózatok sikeresen működjenek.

Amikor elérkezik a nagyböjt ideje, a katolikus hívőnek eszébe jut az Anyaszentegyház tanítása úgy, amint a Szentírásban áll: „Nemcsak kenyérrel él az ember!” Az ételben italban vállalt önkéntes mérséklet a testből és lélekből összetett ember nemes cselekedete, amellyel megmutatja Teremtőjének, hogy nemcsak mértéktelenül, hanem helyesen is tud élni a teremtés javaival. Mert az élelem, a táplálék, még a tiszta víz is a Teremtő ajándéka az ember számára. A mértéktartás, a mohóság megfékezése, sőt a némi testi kényelmetlenséggel, éhségérzettel járó böjt bizonyítja, hogy a lélek uralkodik a testen, amihez a bűnbánat szinte magától csatlakozik. Az elmúlt évtizedek-

ben a böjti fegyelem enyhült, a nagyböjt péntekjei kivételével a böjtöt szabad mással, mint pl. jótettel, imádsággal helyettesíteni. Szabad vagyis megengedett, de nem kell, nem kötelező helyettesíteni! Az Üdvözítő, és példájára a tanítványok szakítottak a farizeusok által kidöntött és tanított ószövetségi böjtökkel, azonban ez nem jelentette a böjtnak mint a szív töredelmének és a bűnbánat jelének elvetését. A húsvét előtti böjt apostoli hagyomány, hiszen nagycsütörtökön az isteni Vőlegényt kiszakították övéi közül, s azok utána szomorkodva böjtöltek. Vagyis szó szerint teljesítették azt, amit Jézus előre megmondott. A böjthöz, a belső töredelem jeléhez elválaszthatatlanul kapcsolódik az imádság és az alamizna, vagyis a felebaráti szeretet gyakorlása. Jézus Krisztus földi helytartója, Szent Péter apostol utóda, a pápa számtalanszor szorgalmazta és az idei nagyböjtben is szorgalmazza a böjtöt, annak komoly megtartását a másik két bűnbánati gyakorlat (több imádás, figyelmesebb anyagi segítőkészség) mellett. A böjt legyen „nagy és egyetemes” – tanítja már Szent Ágoston. A katolikus böjt az önfegyelmezésen túlmenően liturgikus jellegű tisztulási és áldozati cselekmény. A külső tett lényege belső valóság: elfordulás önakaratunktól, odafordulás Isten akaratahoz. Üdvös, ha a böjtöt az ételen és italon túlmenően kiterjesztjük a szórakozásra, felesleges beszélgetésre vagy egyébként megengedhető kényelemre. Ne felejtjük, mekkora ára volt üdvösségünknek! A több alamizna, még több imádság mellett a böjt komolyan vétele majd hozzásegít a legalapvetőbb böjtöléshez, ami a bűntől való tartózkodás. „Ajánljuk magunkat Istennek sok türelemben, sok böjtölésben az igazság fegyverzete által!”

A feltámadás örömét, igazi lelki megújulást,
kegyelmekben gazdag húsvéti ünnepeket
kíván kedves Olvasóinak

a Szerkesztő

A dicsőséges második húsvét

Gobbi atya

„Kedves fiaim, teljék meg szívetek örömmel és békével e húsvéti napon!

Megvetett, meggyalázott, megostorozott, elítélt és a kereszten megölt Fiam, Jézus ma feltámadt a halálból istenségének hatalmával és dicsőséges Testének ragyogásában. Új és dicsőséges születésének isteni erejétől a sír árnyéka ragyogó fénné válik, a súlyos lepecsételt követ váratlan földrengés mozdítja el, a szolgálatra kirendelt őrséget mérhetetlen erő teríti le, angyalok borulnak le imádatlalt fénylő útja mentén, a környező természet örömmel énekel, átjárja a megújult élet zengése.

A feltámadt Krisztus dicsőséges Testének isteni fényében ragyogva lép ki a sírból.

Ez az Ő feltámadásának húsvétja.

Ez az új emberiség kezdete, azé az emberisége, amelyet Ő váltott meg, és amelyért Ő küzdött meg.

Ez az Ő új országának hajnala.

Ez királyi győzelmének első napja.

Teljék meg szívetek örömmel, kedves fiaim, mivel már készül számotokra a második húsvét.

Sötét és fagyos sírhoz hasonlít ez a szegény emberiség, amely Istent visszautasítva sötétségben jár, felőrli a szenvedélyek száguldó szele, megöli a bűn, az önzés, a gyűlölet és a tisztátalanság.

Ugy tűnik, hogy egyedül csak a halál diadalmaskodik most a világban. De bizzatok és reméljete! A feltámadt Krisztus köztetek él. Az élő Krisztusban van a ti nagy győzelmetek.

Közel van a dicsőséges második húsvét!

Nemsokára megnyílik a végtelen nagy sír ajtaja, amelyben az egész emberiség fekszik.

Jézus Krisztus az angyalok karaival körülvéve tér vissza, akik az ég felhőin lábai elé borulva alakítanak királyi trónt számára. Visszatér istensége ragyogásában, hogy új életre keltse az emberiséget, kegyelemre és szeretetre a lelkeket, szentségének legnagyobb fokára az Egyházat, és így fogja megalakítani dicsőséges országát a világban.”

(1990. április 15.)

Mária-kegyhelyek

Törökszentmiklós

A Szolnoktól mintegy 20 km-re keletre fekvő Törökszentmiklóson a Fájdalmas Szűzanya tisztelete régi múltra tekinthet vissza. A XVIII. században kezdődött, amikor az Almásy család 1761-ben kápolnát építtetett az akkori temető közepén a Fájdalmas Szűzanya tiszteletére. A kápolnát 1819-ben átépítették. A temető időközben megszűnt, de a szép kápolna megmaradt, és a Fájdalmas Szűzanya tisztelete egyre jobban terjedt. 1938-ban került a „kálvária-kápolna” a szervita atyák gondozásába. (A szerviták szerzetesrendje a Fájdalmas Szűzanya tiszteletét szolgálja.)

1948. április 30-án a Vatikáni rádió, majd ezt követően a Vatikán hivatalos újságja hírül adta, hogy XII. Pius pápa egy csodálatos szépségű Fájdalmas Szűzanya szobrot ajándékozott és küldött Törökszentmiklósnak. A kálvária-kápolnában helyezték el a szobrot, amely hű mása a római Addolorata nevű csodatévő kegyszobornak. A Szűzanya Szívét tör szűrja át. Arcának élethű kifejezése, könnyes szeme nagy hatással van a zarándokokra. A kegyszobrot Mindszenty József bíboros hercegprímás 1948-ban megkoronázta, a helyet pedig ünnepélyesen kegyhellyé avatta.

A törökszentmiklósi kálvária-kegyhely főbúcsúja minden évben szeptember harmadik vasárnapján van. Előtte való szombaton szentmisét mondanak, majd szentségimádás és szentórák töltik ki a virrasztás éjszakáját. A búcsú vasárnapján több szentmise, az ünnepi főmise után pedig szentséges körmenet van.

Törökszentmiklós a Szolnok és Debrecen közötti vasútvonal mentén van, így vasúton is és közúton is jól megközelíthető. Budapest felől érkezve messziről szembe tűnik a város szélén magasodó, 1900-ban épült, neogót stílusú Szent Kereszt templom hatalmas tömbje.

(Ipolyvölgyi Németh J. Krizosztom: Búcsújárók könyve, 1991. nyomán)

A limpiasi csodálatos feszület II.

Limpas kis város Észak-Spanyolországban, 30 mérföld távolságra a megyeszékhelytől, Santander városától. 1919-ben 1300 lakosa volt. Gótikus templomában található ma is az a csodálatos feszület, amely egykor Cadiz városában megállította a tenger hullámainak terjedését, majd Limpiásban még csodálatosabb események történtek általa. E számunkban olvasóink kérésére foglalkozunk ismét a történettel, és szívesen közöljük a csodálatos feszület teljes képét.

A XX. század elején ennek a templomnak még vasárnapokon is igen kevés látogatója volt, mert a lakosok a folyó közelébe költözve inkább az ott lévő két kápolnába jártak misére. A plébános átlátta a helyzetet, és már szándékában állt püspökéhez folyamodni egy másik plébánia-templom kijelöléséért. Előbb azonban megkért két kapucinus atyát, hogy tartsanak missziót templomában. Így lettek a kapucinus atyák a hívekkel együtt 1919-ben a kereszten függő, faragott Jézus csodálatos megelevenedésének tanúi.

Az alábbiakban Peñamaria orvos tanúvallomását közöljük arról, hogy mit élt át Limpiásban.

„Ahogy barátaimnak is elmondtam, sohasem reméltem, és nem is kívántam csodát látni. Attól is tartottam, hogy a csoda oly módon hathat rám, ami súlyosbíthatja szívpanaszaimat. Ezért nagyon összeszedtem magam lélekben és akaratban, mielőtt beléptem 1919. május 4-én reggel 9 órakor a limpiási templomba. Rajtam kívül százan lehettek már ott. Első benyomásom a csalódottság érzése volt. A templom belseje és díszítése egyáltalán nem felelt meg annak, amit vártam. Nem jámbor érzület, mint inkább a kíváncsiság indított arra, hogy alaposan szemügyre vegyem a »haldokló Krisztust«.

E pillanatban váratlanul egy csoda tanúja lettem. Az ismert fényképek a limpiási Krisztust tágra nyílt szemmel, égre néző tekintettel ábrázolják, én pedig azt láttam, hogy időnként lecsukja a szemét. Először azt hittem, hogy optikai csalódás, amit látok, és hogy az elektromos izzólámpa okozhatja, amely Krisztus arcát megvilágította. Ezért átmentem az oltár másik oldalára, majd a templom hátsó részébe, de bárhonnan figyeltem, azt láttam, hogy Krisztus becsukta a szemét. Arra gondoltam, hogy ez talán nem is az a csodálatos feszület, amelyet én keresek. Meg akartam kérdezni valakit a templomban, de senkit sem mertem imájában megzavarni. Elővettem táskámból a fényképet, és összehasonlítottam a látottakkal. Ezután ismét az oltár fölé néztem,

ahol most nyitott szemmel láttam a Krisztust balra irányuló tekintettel. Majd rám tekintett, ami mélyen megérintett, mert megéreztem, hogy meg akar gyógyítani hitetlenségemből. Én azonban még nem voltam felkészülve arra, hogy higgyek. Arra gondoltam, hogy tévedhetek, és ismételten helyet változtatva figyeltem az oltár felett lévő feszületet.

Bármelyik sarokból néztem Krisztusra, úgy láttam, hogy követ tekintetével. Letérdeltem, hogy imádkozzak, de nem tudtam, milyen imát mondjak az Úrnak. Tekintete békés, nyugodt, édes és tiszta volt. Nem volt szemrehányó, csak jóságot és szeretetet árasztott. Mintha megrészegített volna, és lelkem mélyén olyan boldogságot éreztem, ami nem tette szükségessé, hogy elmondjak bármely ismert imát. Ez a tekintet magához ragadta minden képességet.

Másrészt viszont erősebb bizonyítékra vártam, valami nyilvánvalóra, ami teljesen meggyőz, amit mindenkinek elmondhatok, amivel meggyőzhetem a kételkedőt, és megvédhetem, amit láttam, még ha életemet kell adnom is érte.

Ezt az imát mintha szívesen fogadta volna az Úr. Láttam, amint Krisztus ajka a bal oldalán felnyílik, szeme elveszti fényét, nagy szomorúsággal telik meg, és az ég felé tekint. Mozdulatlan ajka megremeg, melle és nyaka izmai megfeszülnek, és ezzel megnehezítik a légzést. Arcán láthatóvá válik a szenvedés és a halálfélelem, karja fájdalmasan megrándul, mintha le akarna szállni a keresztről. E mozdulatokból értettem meg, milyen szenvedést jelentett számára kezének sebe. Nagy erőfeszítéssel próbált lélegzetet venni egyszer, kétszer, háromszor, de tovább nem számláltam. E kínos próbálkozásokat nyomasztó aggodalom és éles fájdalom kísérte, amit az orvos biztosan felismer azon a betegen, aki közel áll a fulladáshoz, és kétségbeesetten aprókat lélegzik. Szája és orrlyukai egyre jobban kitágultak. Habos vér buggyant ki száján, és folyt le állán. Nyelve remegett nagy fájdalmában, amint a vért letisztította ajkáról. Két alkalommal vagy talán többször is láttam, amint alsó ajkát nyelvével letörölte. Ezt egy pillanatnyi nyugalom követte, azután újból levegőt vett, de már lassabban. Orra elvékonyodott, ajka megfeszült, majd felengedett, arca elkékült, majd beesett, melle lassan emelkedett, majd hirtelen lelapult. Feje erőtlenül mellére bukott, és látni engedte tarkóját. Kilehelte a lelkét.

Egész lényemet égető fájdalom járta át annak láttán, aminek tanúja lettem. Hogy is tudnám leírni? Nem hasonlítható semmiféle fájdalom-

hoz vagy ismert érzéshez. Ez a szenvedés nem volt természetes szenvedés, amit föloldhat a könnyek folyása vagy amit másokkal meg lehet értetni. E fájdalom egyszerre volt éles és tompa, leírhatatlan volt. Átmeg átjárt, behatolt a lélek mélyére, és megkínozta, megbénította az idegeket is.

Én már átéltem, amint karomban haltak meg a számomra legkedvesebb személyek; de ilyen szenvedést még nem éreztem. És mily nagy a különbség! Míg a szeretett személy halála mély sebet üt szívrünkön, gyógyíthatatlan sebet, Krisztus halálát látva olyan belső béke, boldogság, mély nyugalom, feloldódás érzése árad a szemlélőre, mint amikor valaki ájulásból ébred.

Mindez csak rövid összefoglalása annak, amit láttam, és éreztem két óra leforgása alatt, míg a halálküzdelmét vívó Krisztust szemléltem.”

Szent Benedek keresztje

A liturgia szerint nyáron, július 11-én ünnepeljük Szent Benedek apátnak, a Bencés rend alapítójának, Európa egyik védőszentjének emléknapját. Az idősebbek még visszaemlékeznek a tavaszváró mondkára: Sándor, József, Benedek, zsákban hoznak meleget. Régebben ugyanis Szent Benedek ünnepe halála napjára, vagyis a tavasz első napjára esett.

Nem lehet Szent Benedekről megemlékezni anélkül, hogy a szent keresztéről ne szólnánk, mert Isten nevében, a szent kereszt jelével áldott meg mindenkit és mindent. A subiacói barlang homályában hófehér márványkereszt tündökölt Szent Benedek alakja mellett, arra emlékeztetve a látogatót, hogy a szent kereszt volt fegyvere a sötétség hatalma ellen vívott harcában. A keresztből merített erőt hősiességéhez a magányban. A kereszt jelével áldotta meg a feléje nyújtott méregpoharat, és az szétpattant, mert a halál edénye nem tudta elviselni az élet jelét.

A Szent Benedek érem, amit Benedek-keresztnek is neveznek, az Egyház egyik szentelménye a test és a lélek javára. A legrégebbi szentelmények egyike. Tisztelete különösen Brúnó bencés szerzetes (a későbbi IX. Leó pápa) felgyógyulása után terjedt el. Mint szentelmény oltalmat nyújt a gonosz hatalmak támadása ellen. Hatása Krisz-

tus segítségül hívásán alapszik, amit Szent Benedek közbenjárása által kérünk.

Szent Benedek „megtapasztalja az ördög jelenlétét az imában, a szemlélődésben, és egyfajta fenyegetettségben is, amit fizikailag érez, és amiről tudja, hogy valóságos az ember számára... Látja a gonosz lélek hatását a napi nehézségekben, de látja a nagy keresztényellenes mozgalmakban is. A Benedekből áradó személyes jóság és teológia sem érhető e támadások ismerete nélkül. Az ora et labora (imádkozzál és dolgozzál) Istenhez köti a lelket, a testet pedig a munkához, hogy ne maradjon tér az ördög számára.” (Adrienne von Speyr)

Az érem egyik oldalán a kereszt látható. Arra a nagy bizalomra és bensőséges tiszteletre utal, amit Szent Benedek érzett a kereszt iránt, amiből erőt és segítséget merített. Az érem olyan imákat tartalmaz, amelyekben Szent Benedek hite nyilvánul meg, és a hívőknek eszközt ad a gyógyulás megtapasztalására. A kereszt szárai között lévő négy mezőben a következő betűk állnak:

CSPB: Crux Sancti Patris
Benedicti =

Szent Benedek atyánk

keresztje.

A kereszt függőleges szárán felülről lefelé:

CSSML: Crux Sacra Sit Mihi Lux =
A szent kereszt legyen világosságom!

A kereszt vízszintes szárán jobbról bal felé:

NDSMD: Non Draco Sit Mihi Dux =
Ne a sárkány legyen az én vezérem!

A kereszt körül felül: Pax = béke.

Jobbról körben:

VRNSMV: Vade Retro Satana, Non Suade Mihi Vana =
Távozz tőlem Sátán, ne csábíts a hiúságra!

SMQLIVB: Sunt Mala, Quae Libas, Ipse Venena Bibas =
Rossz az, amit adsz, idd ki magad a mérget!

E szavak valószínűleg Szent Benedektől valók, a subiacói kísértés idejéből, a többiek abból az időből, amikor meg akarták mérgezni, ez két alkalommal történt. Ezek az imádságok éppen azt mutatják fel az ördögi mesterkedések ellen, amitől a Sátán leginkább fél, vagyis a keresztet és Jézus szavait: „Távozz tőlem Sátán!”

A bencés PAX felirat a kereszt felett eredetileg egy Krisztus-monogram: XP volt, a Christos név kezdőbetűje.

A másik oldal Szent Benedeket ábrázolja. Jobb kezében a keresztet tartja, amelynek erejével csodákat tesz, bal kezében pedig a Regulát, ami minden követőjét a kereszt által a világosságba vezet.

Szent Benedek alakjának két oldalán olvasható:

Crux Sancti Patris Benedicti =

Szent Benedek atyánk keresztje.

A kereszt jelére pattant szét a méregpohár, amit Vicovaróban neki felkínáltak. A második merénylet bal felől van ábrázolva a méregpohár alakjában, amelyből kígyó mászik elő. Jobb oldalt lenn az öreg holló látható, amelyik elvitte a mérgezett kenyeret.

Szent Benedek születésének 1400 éves jubileumára 1880-ban a montecassinói apát emlékérmét veretett, amelyen a fentebb leírt jelek mellett Szent Benedek alakja körül a következő felirat olvasható:

Eius in obitu nostro praesentia muniamur. =

Az ő jelenléte védelmezzen minket halálunk óráján!

Ez az érem nagy segítségére volt a haldoklóknak.

Nagy Szent Gergely pápa (+ 604) beszámol Szent Benedek ördögűző tevékenységéről, amivel ő az ősi ellenséget felismeri és feltartóztatja abban, hogy káros hatását kifejtse, és két ízben említ közvetlen ördögűzést. Évszázadokon át bebizonyosodott, hogy aki bizalommal viseli a Szent Benedek érmet, az védelmet élvez az ördögi támadások ellen, és védelmet kap a betegségek, a mérge, a veszély és mindenfajta támadás ellen.

E kegyelmek elnyerésére elég, ha egy megáldott Szent Benedek érmet ájtatos és tiszteletteljes lelkülettel viselünk, a házban, az ajtókon vagy az autóban felakasztunk. Nem tartoznak hozzá meghatározott imák.

A r ó z s a f ü z é r

Mennyei védelmet biztosít számunkra

Christina Gallagher

„Azt szeretném, ha minél gyakrabban mondanátok a rózsafüzért! Megvédem gyermekeimet a megpróbáltatások és a szenvedések idején, ha a rózsafüzért imádkoztatok. Kérlek benneteket, fegyverkezzetek fel az én rózsafüzéremmel! Nagyon örülök, ha gyermekeim ezt imádkozzák.”

Szűz Mária, a Béke Királynője azt kérte Christinától, hogy a rózsafüzért ajánlják fel a békéért és a bűnösök megtéréséért.

A rózsafüzér a legszebb imákból áll:

A Hiszekegy a keresztény igazságok szent összefoglalása. A Miatyánk és a Dicsőség közvetlen tiszteletet nyújt a Szentháromságnak, de az Üdvözlégly Istent dicsőíti és örömet szerez a Szent Szűznek, mert a Szentháromság köszönti benne az Istenanyát. Sok misztikus állítja, hogy ezt a himnuszt gyakran elmondják az angyalok a mennyben.

Szent Mechtildnek egy alkalommal megmagyarázta a Szűzanya, hogy mit jelentenek az Üdvözlégly szavai:

„Az »Üdvözlégly« szóból megtudtam, hogy Isten az ő végtelen hatalmában megvédett engem minden bűntől, és minden következményétől, aminek az első asszony alá lett vetve.

A »Mária név«, ami fényességes szüzet jelent, megmondja, hogy Isten elárasztott bölcsességgel és világossággal mint ragyogó csillagot, hogy világítsak égen és földön.

A »kegyelemmel teljes« szavak arra emlékeztetnek, hogy Isten sok kegyelmet árasztott rám, hogy én is bőséggel adhassak azoknak, akik tőlem kérnek. Én mint Isten kegyelmeinek Közvetítője tovább adhatom a kegyelmeiket.

Amikor az emberek azt mondják, hogy »az Úr van teveled«, megújítják azt a leírhatatlan örömet, amit én éreztem, amikor méhembem megtestesült az örök Ige.

Amikor azt mondjátok, hogy »áldottabb vagy minden asszonynál«, akkor azért dicsérem a mindenható Isten irgalmát, hogy ilyen boldogságban részesített engem.

És amikor az »áldott a te méhednek gyümölcse, Jézus« szavakat mondjátok, az egész menny velem örül, hogy Fiamat, Jézus imádják és dicsőítik az emberek azért, hogy megmentette a világot.”

Írorszáiban a Szűzanya felszólította kisedet nyáját, mondja Christina, hogy különösen a hitetlenekért mondják a rózsafüzért, azokért a lelkekért, akik a legtöbb bánatot és aggodalmat okozzák neki. Ezért kért engem is arra, hogy gyakrabban imádkozzam a rózsafüzért, és saját részemre is kérjek szükséges erőt. „Imádkozd a rózsafüzért az elveszett lelkekért!... Ne feledd, hogy én veled vagyok. Most sok baj vesz körül téged, de kereszted sohasem lesz túl nehéz számodra. Képes leszel hordozására. Imádkozz, imádkozz erőért, hogy legyőzhesd a sötétséget. Könyörögj az én Szívemhez! Enyhítsd sebeimet! Te közel állsz megsebzett Szívemhez. Maradj mindig az én Szívem és isteni Fiam Szíve mellett! Ne félj!”

Urunk azt mondta, hogy nagy érdemeket lehet szerezni azzal, ha igénybe vesszük a rózsafüzér erejét. Beszélte jelentőségéről, különösen az Istentől távol élőkkel kapcsolatban. Így szólt: „Imádkozd a rózsafüzért, ajánld fel az én Szívemnek, mert nagy sötétségben vannak a lelkek. Ajánld fel minden szenvedésedet irgalmas Szívemnek! Te átélted a töviskoszorú szenvedéseit. Ne félj, ha szenvedsz, melletted vagyok.”

A Szűzanya tanácsolta nekem, hogy imádkozzak és járuljak a szentségekhez. Szent Édesanyánk mindenkitől ezt kéri, nemcsak tőlem. Azt kívánja, hogy minden ember ismerje fel Istent, és Isten létezését, és szeresse Őt. A Szűzanya azt mondja, hogy ezt az felismerést a szentségek és az imádság által kapjuk meg. Sokat beszél a rózsafüzérről: „Amikor valakivel beszélsz, tisztában vagy azzal, amit mondasz. Így tehát, ha velem beszélsz, akkor is tudd, hogy mit mondasz! A rózsafüzérben átélheted az én életemet, amit Jézussal töltöttem.” A rózsafüzér igen hatékony imádság. Jézus mondta nekem egy alkalommal: „A rózsafüzér olyan, mint egy pajzs. Megvéd téged.” Ha ennek tudatában vagyunk, és szívből mondjuk a rózsafüzért, Istennel és Szent Édesanyánkkal beszélgetve, akkor elmélnünk kell a rózsafüzér titkain. Akkor szívünkben megérezzük, hogy Jézus élő személy, és úgy tűnik, mintha Jézus és Mária idejében élnénk. Így beengedjük Isten kegyelmét a szívünkbe, és az megnöveli a felismerést. Azt a védelmet is megkapjuk, amit Jézus ígért. A rózsafüzér mennyei védelmet biztosít számunkra.

A Szűzanya azt kéri, hogy imádkozzam a rózsafüzért és azt is kéri, hogy helyesen imádkozzam. Le is ülhetek, de térden állva is mondhatom. Amikor a Szűzanya meglátogat, így szól: „Gyermekem, imádkozz, imádkozz, imádkozz!...” És arra buzdít, hogy szívből mondjam a rózsafüzért.

A király kívánja szépségedet

Szívemből ünnepi ének árad,
zengem dalomat a királynak.
Figyelj, leányom, nézz, fordítsd ide füled,
feledd el népedet és atyádnak házát!
A király kívánja szépségedet,
ő urad neked, közeledj hát odaadón!
Tirus leánya ajándékokkal deríti öröme arcodat,
a leggazdagabb népek
aranyba foglalt drágakövekkel.
A királylányt színpompás öltözékben
viszik a királyhoz.
Hajadonok kísérik, és barátnőit hozzá vezetik.
Ujjongva, vidám énekkel vonulnak oda,
bevonulnak a király várába.
Atyáid helyett fiaid születnek,
fejdelmekké teszed őket országok felett.
Nevedet hirdetni fogom nemzedékről nemzedékre,
így a népek mindörökre magasztalnak téged.

(Zsolt 45.)

Spirituális támogatók: fr. Barsi Balázs OFM., Gyulai Oszkár,

P. Jáki Teodóz Sándor OSB., Katona István, Regőczy István és Török József.
Teológiai lektorálta: fr. Barsi Balázs OFM.

Tartalomjegyzék

Szent Bernát: Az angyal várja válaszod!	1
II. János Pál pápa: Akitől „világosság támadt e világnak”	2
Pázmány Péter: Isten a mi lelkünk Jegyese	5
Misztikus eljegyzés és nász Jézussal	7
Gyulai Oszkár: Isten teremtő szavát visszhangozza.	8
Szűz Mária, elefántcsont-torony	11
Badalik Bertalan: Milyen tisztelet illeti meg Szűz Máriát?	15
Szabó Géza: Elefántcsont-torony.	16
Jézus a Getszemáni kertben	17
Török József: Bőjt és bűnbánat	18
A dicsőséges második húsvét.	20
Mária kegyhelyek	
Törökszentmiklós	21
A limpiasi csodálatos feszület II.	22
Szent Benedek keresztje.	24
A rózsafüzér	
Christina Gallagher: Mennyei védelmet biztosít számunkra	27

A Szerkesztőség címe:
1539 Budapest, Postafiók 638.

A lappal kapcsolatos bármilyen észrevétellel, javaslattal forduljon a lap szerkesztőségéhez!

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdájában
Felelős vezető: G. Diviaczky Klára

A hátsó borítón: A limpiasi templom csodálatos feszülete az oltár felett

A Tengernek Csillaga folyóirat megrendelhető a Stella Maris Alapítvány postafiók címén, megvásárolható templomokban vagy a Ferenciek terén.

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

**A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: ABN-
AMRO Bank
1 0 2 0 0 8 8 5 - 3 2 6 2 1 0 3 1 -**